

§ 31.

Lov nr. 406 af 28. august 1945 om tillæg til lov nr. 259 af 1. juni 1945 om tillæg til borgerlig straffelov.

§ 12 ophæves.

§ 32.

Den, som forinden denne lovs ikrafttræden er frakendt retten til en virksomhed, der er omhandlet i straffelovens § 79 som affattet ved nærværende lov, kan generhverve denne ret i overensstemmelse med de i straffelovens § 78, stk. 3, indeholdte bestemmelser.

§ 33

Personer, der inden denne lovs ikrafttræden i medfør af § 3, stk. 2, i lov nr. 123 af 8. juni 1912 om værnepligt, jfr. lov nr. 152 af 7. maj 1937, har fået vedtægning i rullen om, at de som følge af en straffedom er udelukket fra tjeneste i hæren og søværnet, må, såfremt de ønsker adgang til at gøre militærtjeneste, overfor indenrigsministeriet fremsætte begæring derom.

§ 34.

Suspension eller frakendelse af retten til at drive sagførervirksomhed, der er sket i medfør af retsplejelovens §§ 145 a og 145 b, bortfalder.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag bygger på en betænkning afgivet af den ved kgl. resolution af 8. februar 1950 nedsatte straffelovskommission og stemmer i det hele og store overens med det i betænkningen indeholdte lovudkast. Justitsministeriet kan om baggrunden for lovforslaget og dets bærende principper henviser til den nævnte betænkning og skal blot kort anføre følgende:

De lovregler, i hvilke der efter forslaget gøres ændringer, er for største delens vedkommende indført ved lov nr. 88 af 15. marts 1939, der ophævede den indtil da gældende regel i borgerlig straffelov af 1930 § 78, hvorefter der ved straffedomme for en i den offentlige mening vanærende handling skulle træffes bestemmelse om frakendelse af borgerlige rettigheder. Den indtil 1939 gældende ordning havde i praksis medført, at et meget betydeligt antal straffedomme statuerede en i den offentlige

mening vanærende handling med deraf følgende tab af alle praktisk vigtige rettigheder. Den i 1939 vedtagne lov, til grund for hvilken der lå en betænkning afgivet af et af justitsministeriet nedsat udvalg, gjorde en væsentlig forandring i retstilstanden på dette punkt. Straffedomme skulle nu ikke længere tage stilling til spørgsmålet om bevarelse eller fortabelse af borgerlige rettigheder, men det blev gjort afhængigt af bestemmelse i den enkelte lov, om straf skulle være til hinder for udøvelsen af den i den pågældende lov omhandlede rettighed.

De vandelskrav, som efter de gældende regler stilles for udøvelsen af forskellige rettigheder, er ikke overalt de samme. Visse regler fastsætter en bestemt grænse for, hvilke straffe der er forenelige med udøvelsen af den pågældende rettighed (f. eks. fængsel i indtil 4 måneder), andre udtrykker vandels-